

havn. Og saa her røber det ærede Medlem, at han ikke har sat sig ind i denne Sag, thi jeg skal gøre opmærksom paa, at ca. 10 Aar før denne Transaktion mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune fandt Sted, nemlig i 1858, var der nedsat en Kommission, bestaaende af meget indsigtfulde Mænd, og denne Kommission anslog den Gang Værdien af det hele til 9 Mill. Rigsdaler, og tog man alle Udgifter fra, vilde Værdien for Statskassen dog være mindst 6 Mill. Rigsdaler eller 12 Mill. Kr., og saa sælger man dog dette Areal paa de Vilkaar, jeg har nævnt i mit forrige Foredrag! Det Udvalg, jeg sigtede til før, og som havde det ærede Medlem for Kalandborg til Ordfører, har givet en Udagt over, hvorledes man med al Sandsynlighed efter de foreliggende Omstændigheder kunde beregne, at Fremtiden vilde udvikle sig, og jeg maa gøre den ærede daværende Ordfører min Kompliment for, hvor korrekt han har set paa disse Forhold. Han har langt fra overvurderet den Udvikling, Forholdene vilde tage her i Kjøbenhavn, det har tværtimod vist sig, at det er kun gaaet meget bedre, end det den Gang paastodes af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Afsøbe Folketingsmand Berg havde nemlig forud for denne Transaktion som en af Oppositionens Ledere her i Tinget i meget stærke Ord bestridt endog Kjøbenhavns Kommunes Berettigelse til mange af de Bydeler, som Statskassen overhovedet gav aarlig til Kjøbenhavns Kommune, og det var sikkert under Indtrykket deraf, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse den Gang var saa snild at faa hele Historien kapitaliseret i Stedet for at vente paa, at Rigsdagen en Skønne Dag nægtede en hel Del af disse Udgifter til Kjøbenhavns Kommune, der vare af meget tvivlsom Oprindelse, og over for hvilke Statskassen for manges Vedkommende stod temmelig frit, saa at naar Rigsdagen nægtede disse Penge, vilde man næppe med nogen Nytte have kunnet gaa til Domstolene for at faa dem. Det ærede Medlem talte om Befæstningsforholdene osv., det skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal kun berøre et Spørgsmaal, som jeg glemte i Gaar vedrørende Kasernebygning. Naar der er Tale om at bygge Kaserne, betaler Statskassen dem alle, naar de bygges i Kjøbenhavn, men ude i Provinserne maa Garnisonsbyerne selv betale Ka-

sernerne i dyre Domme af deres egne Kommuner. Dette viser ogsaa, i hvilken Grad Kjøbenhavns Kommune er favoriseret fremfor de andre Kommuner i Landet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds ønskede som sit fremtidspolitiske Syn, at der maatte blive et velvilligt Forhold mellem det fristandede Kjøbenhavn og det fristandede Land. Det har jeg ikke noget imod, naar det blot gaar i den rigtige Retning; men jeg kan ikke nægte, at naar jeg ser paa, i hvilken Retning Forholdene have udviklet sig i en Række af Aar, har jeg et bestemt, levende Indtryk af, at da afsøbe Berg stod som Fører for Oppositionen her, ønskede han nok en velvillig Forstaaelse med det fristandede Kjøbenhavn, men dog saaledes, at han ønskede, at Tyngdepunktet laa i Landet. Det forekommer mig, at vi lovlige meget ere ved at flytte Tyngdepunktet til Kjøbenhavn, og i den Henseende synes den ærede Ordfører ikke at spørge om Krisen, han prutter ikke, alt, hvad Regeringen har forlangt, skal den have. Om det er for at give en Cadeau til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds og hans Venner og den fristandede Del af Kjøbenhavn, som han priser, skal jeg ikke undersøge. Endnu skal jeg gøre opmærksom paa, at i en Række af Aar har man her af Statskassen betalt Bidrag til de Lærere i Landet, der ere lavest lønede; men hvert Aar ere Kjøbenhavns Lærere holdte udenfor, og hvorfor? Fordi man har erkendt, at der er en saadan Forskel paa Skolevæsenet i Kjøbenhavn og Skolevæsenet ude i Landet, at de to Ting ikke saadan uden videre kunne følges ad. Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører vilde gøre den Opsattelse gældende, at det var et simpelt Retfærdighedstrav, et almindeligt BillighedshenSyn, at naar man tog af den fælles Kasse, Statskassen, skulde man give til alle Kommuner. Jeg synes, det er et farligt Princip, det ærede Medlem der gjorde sig til Talsmand for. Skal det da b. t. yde, at naar man i Fremtiden giver nogle Millioner til Jærnbaneanlæg i Sjælland, saa skal Kjøbenhavn have en tilsvarende Sum? (Ordføreren [S. C. Christensen]: Det er jo ikke til Kommunerne.) Ja, jeg ved dog ikke rettere; naar man anlægger Privatbaner, kunne de ikke anlægges, uden at Kommunerne garantere en vis Sum,